

[Mølgaard]

i det levende liv, og det er en tvangsforanstaltning, der principielt må byde én imod.

Retsforbundet er absolut villigt til at modarbejde arbejdsministerens lovforslag. Vi er fuldt ud enige med de fagbevægelsesfolk, der som fagfolk må tage afstand fra forslaget, idet de påpeger, at disse spørgsmål må og skal være et overenskomstanliggende, hvis de overhovedet skal være et anliggende mellem andre end den arbejdende og dennes arbejdsgiver, enten direkte eller eventuelt formidlet gennem en arbejdsleder.

Vi må også erklære os helt enige med de salgs- og produktionsfolk, der ud fra praktisk erfaring erklærer, at arbejdets omfang i dette land ikke er af en fast størrelse, men noget, der afhænger af en mængde virksomheders evne til at tilpasse sig ikke mindst det internationale markeds jernhårde fleksibilitetskrav.

Retsforbundets gruppe er også enig med de arbejdsformidlingsekspertes, som er ganske klare over, at arbejdsmarkedets mobilitet er for lille – så lille, at dette forslag ikke vil skabe flere, men færre arbejdspladser. Vi er enige med økonomer og mange andre med indsigt i tingene i, at forslaget er rigtig dårligt.

Jeg vil gerne anbefale, at arbejdsministeren helt personligt prioriterer denne sag sådan, at der overhovedet ikke etableres overarbejde for hans personlige vedkommende for sagens fremme. Så er der nemlig ingen tvivl om, at denne sag havner, som produktionen i landets mange virksomheder og organisationer kunne have, hvis forslaget eller dets principper blev totalt gennemført, nemlig i det rene ingenting.

Lad mig retfærdigvis tilføje, at så galt ville det ikke gå med dette lovforslags gennemførelse. Det skal indrømmes, at der er elastikker i lovforslaget, som virker formildende, men de ændrer dog ikke på det forhold, at det trækker i en forkert retning med de stramninger, som dette forslag indebærer. Tendensen er forkert, og retsforbundet vil modvirke denne tendens.

Af hensyn til virksomhederne, af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til samfundsøkonomien vil vi modarbejde dette lovforslag.

Kurt Hansen (VS):

455 Ft

Mine kommentarer her skal ses i forlængelse af den ordveksling, der var før i forbindelse med de korte bemærkninger. Både hr. Lawaetz og hr. Arne Melchior har her generaliseret problemerne omkring, hvorvidt de ansatte ønsker overarbejde, langt, langt ud over overdrevet. Uanset hvor mange eller hvor få aktier hr. Arne Melchior ejer dette eller hint sted, er det ikke noget bevis for eller belæg for dette helt generelle, udokumenterede synspunkt, som hr. Arne Melchior har støttet hr. Lawaetz i. Jeg må bede om at få dokumenteret disse synspunkter, hvis de overhovedet skal tages alvorligt. Jeg betragter dem i hvert fald på den måde, at de ikke er værd at tage alvorligt.

Det var lige før tårerne stod frem i øjnene på mig, da hr. Arne Melchior beskyldte mig for at komme med personlige angreb på andre mennesker, for sådan noget bryder jeg mig ikke om. Jeg kom til at tænke på, at hr. Lawaetz kunne gå op og modgå dem. Men så tænkte jeg lidt videre, og så kom jeg til at tænke: nej, det var nok slet ikke noget personligt angreb, sådan kan hr. Lawaetz nok ikke have opfattet det. Det, det handlede om, var, hvorvidt hr. Lawaetz betalte dårlige lønninger til sine ansatte. En sådan påstand fra min side over for hr. Lawaetz er selvfølgelig ikke noget personligt angreb, for sagen er den, at det er hr. Lawaetz' bidrag til lønningen af vort lands så alvorlige økonomiske og politiske situation. Det er sådan, hr. Lawaetz gentagne gange har argumenteret heroppefra. Jeg skal nok lade være med at referere noget fra udvalget. Hvis man fortsætter lidt i den argumentation, som hr. Lawaetz har anvendt tit, når han har været ordfører i arbejdsmarkedssager, må man sige, at vort lands så alvorlige økonomiske og politiske situation, ja, det er synonymt med hr. Lawaetz' så alvorlige økonomiske og politiske situation.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Almindelig høflighed kræver vist, at man siger tak til ordførerne for deres indlæg, og jeg skal da ikke undlade at følge denne norm. Det er dog svært at give takken noget særligt indhold, når det gælder stort set alle ordførerne.

En klar og lysende undtagelse i så henseende er fru Inge Fischer Møller, som jeg gerne vil takke for det meget positive og gode